

STEFAN JACYNO

ADWOKAT

Aleje Ujazdowskie 10,
00-478 Warszawa
tel.: 22 437 82 00, 22 537 82 00
faks: 22 437 82 01, 22 537 82 01
e-mail: stefan.jacyno@wardynski.com.pl

Warszawa, 13 czerwca 2011 r.

Trybunał Konstytucyjny
Al. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Adw. Stefan Jacyno,
Izba Adwokacka w Warszawie, leg. adw. nr 418,
Adres: Wardyński i Wspólnicy sp. k.
Al. Ujazdowskie 10, 00-478 Warszawa,
pełnomocnik skarżącej, sędziego w stanie
spoczynku

I N
ul.

SYGN. AKT TS 160/11

UZUPEŁNIENIE BRAKÓW FORMALNYCH

W związku z wezwaniem do uzupełnienia braków wzywającym do:

1. Dokładnego określenia konstytucyjnych wzorców kontroli,
2. Wskazania, jakie konstytucyjne wolności lub prawa przysługujące skarżącej zostały naruszone przepisem będącym podstawą ostatecznego rozstrzygnięcia w jej sprawie,
3. Wyjaśnienia, w jaki sposób przepis stanowiący przedmiot skargi prowadzi do naruszenia konstytucyjnych wolności lub praw skarżącej,

Przedstawiam następujące uzupełnienie, stosując się do określonego wyżej porządku określeń, wskazań i wyjaśnień.

A. Wzorzec wynikający z art. 180 ust. 1. Konstytucji:

1. Nieusuwalność sędziów z zajmowanego stanowiska - wyrażający się także w zapewnieniu powrotu na stanowisko sędziego w razie ustania przyczyn jego utraty.
2. Omawiany wzorzec dotyczy ustroju i funkcjonowania sądów i jest zamieszczony w Rozdziale VIII Konstytucji. Jednakże dotyczy on także osobistej sytuacji osób, będących sędziami. Stąd dla skarżącej, jako sędziego, istnieje konstytucyjne prawo do bycia nieusunętym z zajmowanego stanowiska, które wyraża się nie tylko zakazem pozbawienia tego stanowiska (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w art. 180

ust.2-5 Konstytucji) lecz także w prawie domagania się przywrócenia na stanowisko sędziego, w razie ustania przyczyny jego utraty.

3. Art. 74 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz.1070, z późn. zm.,) prowadzi do naruszenia prawa skarżącej do powrotu na stanowisko sędziego w ten sposób, że ogranicza to prawo tylko do sędziów, którzy utracili stanowisko na skutek zmian ustroju sądów lub granic okręgów.

B. Wzorzec wynikający z art. 180 ust. 1 w związku z art. 32 Konstytucji RP:

1. Równe traktowanie przez władze publiczne wszystkich sędziów, którzy zostali przeniesieni w stan spoczynku i utracili przez to stanowisko sędziego.
2. Skarżony przepis Art. 74 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych narusza konstytucyjne prawo skarżącej do równego traktowania, w tym przypadku bycia traktowaną na równi z sędziami, którzy utracili stanowisko na skutek przeniesienia ich w stan spoczynku na skutek zmian organizacyjnych, a co do których ustały przyczyny tego przeniesienia.
3. Przepis art. 74 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych prowadzi do naruszenia zasady równego traktowania względem Skarżącej w ten sposób, że został zaadresowany wyłącznie do osób, które zostały przeniesione w stan spoczynku na skutek zmian ustroju sądów lub granic okręgów sądowych. W razie ustania przyczyn przeniesienia w stan spoczynku tylko takie osoby mają prawo domagać się przywrócenia na stanowisko sędziego. Skarżąca, jako sędzia przeniesiona w stan spoczynku z przyczyn zdrowotnych, jest tego prawa pozbawiona pomimo ustania przyczyn przeniesienia w stan spoczynku.

C. Wzorzec wynikający z art. 180 ust.1 w związku z art. 31 ust.3 Konstytucji RP:

1. Zakaz ograniczania prawa sędziego do nieusuwalności bez przyczyn wynikających z konieczności dla bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób.
2. Skarżony przepis Art. 74 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych eliminuje prawo Skarżącej do powrotu na stanowisko sędziego pomimo ustania przyczyn przeniesienia w stan spoczynku to jest godzi w konstytucyjne prawo Skarżącej jako sędziego do bycia nie usuwanym ze stanowiska.
3. Wskazany przepis narusza prawa Skarżącej w ten sposób, że bez jakiegokolwiek przyczyny zawęża krąg sędziów uprawnionych do powrotu na stanowisko sędziego wobec ustania przyczyn przeniesienia w stan spoczynku. Aczkolwiek art. 74 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych jest wyrazem ochrony zasady nieusuwalności sędziów, gdyż daje podstawę do powrotu na stanowisko sędziego w razie ustania przyczyn przeniesienia w stan spoczynku, ale tylko osobom, które zostały przeniesione w stan spoczynku ze względów organizacyjnych. Brak jest racjonalnych przyczyn, dla których

prawo to zostaje ograniczone w stosunku do sędziów przeniesionych w stan spoczynku ze względów zdrowotnych, co do których przyczyny zdrowotne ustały.

D. Wzorzec wynikający z art. 180 ust.1 w związku z art. 2 Konstytucji RP

1. Nakaz zapewnienia, by zwykle ustawodawstwo dawało instrumenty do korzystania z konstytucyjnych praw, w tym prawa sędziego do powrotu na stanowisko sędziego w razie ustania przyczyn przeniesienia w stan spoczynku.
2. Skarżony przepis art. 74 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych swoim brzmieniem narusza prawo Skarżącej jako sędziego do bycia wyposażonym w instrument prawny pozwalający jej na realizację jej prawa do przywrócenia na stanowisko sędziowskie w razie ustania przyczyn jego utraty.
3. Art. 74 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych jest instrumentem prawnym pozwalającym sędziemu na realizację zasady nieusuwalności a przez to konstytucyjnego prawa sędziego do powrotu na stanowisko sędziowskie, ale tylko sędziom przeniesionym w stan spoczynku na skutek zmian organizacyjnych. Przepis ten narusza zatem konstytucyjne prawo Skarżącej do bycia nie usuniętą – przywróconą na stanowisko sędziego, gdyż nie daje jej podstawy identycznej jak innym sędziom znajdującym się w identycznej sytuacji (ustanie przyczyn przeniesienia w stan spoczynku i zdolność psychofizyczna do pełnienia służby sędziowskiej).

E. Wzorzec wynikający z art. 65 ust.1 w związku z art. 32 Konstytucji RP:

1. Gwarancja równości w możliwości korzystania z wolności wykonywania zawodu i stanowiący jednocześnie zakaz niesprawiedliwego (nierелеwantnego) różnicowania osób w możliwości korzystania z wolności wykonywania zawodu.
2. Zaskarżony przepis art. 74 § 1 u.s.p. narusza prawo Skarżącej do równego, niedyskryminującego traktowania przy możliwości korzystania z wolności wykonywania zawodu sędziego.
3. Zaskarżony skargą konstytucyjną przepis art. 74 § 1 u.s.p. narusza prawo Skarżącej do równego, niedyskryminującego traktowania przy możliwości korzystania z wolności wykonywania zawodu sędziego w ten sposób, że uniemożliwia Skarżącej – jako sędziemu, która był niezdolny ze względu na stan zdrowia do pełnienia obowiązków, ale stan ten minął – ubieganie się o przywrócenie do wykonywania zawodu (pełnienia obowiązków) sędziego, dyskryminująco (niesprawiedliwie) ograniczając możliwość ubiegania się o przywrócenie do wykonywania zawodu sędziego tylko dla sędziów przeniesionych w stan spoczynku z powodu zmian ustroju sądów.

F. Wzorzec wynikający z art. 65 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP:

1. Gwarancja, że ograniczenia w zakresie korzystania z wolności wykonywania zawodu będą ustanawiane tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób, a jednocześnie ograniczenia te nie będą naruszać istoty tej wolności.
2. Wolność Skarżącej wykonywania zawodu sędziego może zostać ograniczona tylko wtedy, gdyby było to konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób, a jednocześnie ograniczenia te nie będą naruszać istoty tej wolności.
3. Zakwestionowany przez Skarżącą przepis u.s.p. narusza prawo Skarżącej wynikające art. 65 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w ten sposób, że wprowadza wobec Skarżącej – jako sędziego, który był niezdolny (ze względu na stan zdrowia) do pełnienia obowiązków, ale stan ten minął – wyłączenie możliwości korzystania z wolności wykonywania zawodu sędziego, choć ograniczenie to nie jest konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób i jednocześnie narusza istotę tej wolności.

G. Wzorzec wynikający z art. 65 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji RP:

1. Gwarancja, iż możliwość korzystania z wolności wykonywania zawodu będzie chroniona w ustawodawstwie zwykłym adekwatnymi i skutecznymi instrumentami prawnymi do dochodzenia i egzekwowania tej wolności.
2. Zaskarżony przepis art. 74 § 1 u.s.p. narusza prawo konstytucyjne Skarżącej do dostępu do adekwatnych i skutecznych instrumentów prawnych służących realizacji wolności wykonywania zawodu.
3. Przepis art. 74 § 1 u.s.p. narusza wskazany w tym punkcie wzorzec kontroli konstytucyjności oraz prawo z niego wynikające w ten sposób, że nie przewiduje żadnych instrumentów prawnych dla Skarżącej – jako sędziego, który był niezdolny (ze względu na stan zdrowia) do pełnienia obowiązków, ale stan ten minął – do ubiegania się o przywrócenie do wykonywania zawodu (pełnienia obowiązków) sędziego.

Przedstawiwszy niniejsze uzupełnienie wnoszę o nadanie skardze konstytucyjnej biegu.

Załączniki:

5 odpisów pisma

ADWOKAT
Stefan Jacyño

